

TOMMY WIERINGA

Ga niet naar zee

2014

DE BEZIGE BIJ
AMSTERDAM

Hand

Meneer en mevrouw B. zijn afhankelijk van elkaar op een manier die ik in de liefde nog niet eerder ben tegengekomen: zij hebben samen één hand.

Eentje maar, vier vingers en een duim voor twee mensen.

Het is nog een linkerhand ook.

Veel is het niet. Wel net voldoende om niet van instellingen afhankelijk te zijn.

Ze hebben een kinderboerderij. Ik help soms mee om me een beetje nuttig te maken in de wereld. Dieren voeren is nuttig. Als je dat niet doet, gaan ze dood.

De ene hand van het echtpaar zit vast aan het lichaam van meneer B. Het is een grote, eeltige hand met een beetje zwart haar erop. Terwijl ik naar de hand kijk, realiseer ik me dat hij zijn eigen vingernagels niet eens kan knippen.

Tussen de middag drinken we koffie in de donkere woonkamer van hun huis, dat bij de kinderboerderij hoort. Op sokken want de klompen staan buiten voor de deur. We praten over de hand die net dikke plakken krentenwegge sneed en beboterde. Die hand is hun gemeenschappelijk bezit en scheert zowel zijn kaken als haar benen. 'Dat gaat in één moeite door,' zegt meneer B. Zijn vrouw glimlacht naar hem. Ik gluur naar haar onderbenen.

De hand kookt, stuurt e-mails en de auto en doet 's avonds het licht uit.

'Het is de zachtste hand die ik ken,' zegt mevrouw B.

Die intimiteit maakt de stilte in de kamer heel groot en diep.

Pas was er een jochie op de boerderij dat niet zozeer geïnteresseerd was in hangbuikzwijntjes en ganzen, maar gefascineerd naar mevrouw B. bleef staren.

‘Mevrouw!’ riep hij na een tijdje, ‘mevrouw, mag ik voor een gulden aan uw stompje voelen?’

Daar bleek dat de hand van meneer B. niet alleen maar zacht is, maar ook heel hard kan zijn.

Terwijl hij koffie bijschenkt, zegt hij: ‘Het is een rare gedachte misschien, maar ik hoop voor haar dat ze eerder gaat dan ik.’

Mevrouw B. knikt. ‘Anders ben ik zo onthand.’

Ik weet niet of ik hierom mag lachen en stoot mijns ondanks een soort geitig gemakker uit. Zij lachen wel normaal.

Meneer B. zegt: ‘Maar het mooist zou wezen als we samen gingen.’

‘Ja,’ beaamt zijn vrouw, ‘samen is het mooist.’